

thinget gaa til at lægge over 10 Dre paa en Pot danst 8 Graders Brændevin. (Uf-brydelse.) Jeg veed nok, at det kan betegnes paa anden Maade, men dette er den mest populære Maade at udtrykke det paa. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at vort Naboland har 30 Dre pr. Pot, altsaa det Tredobbelte, og vil man anvende denne Maalestof paa vort Land, vil man se, hvilken umaadelig Forøgelse af Staten det vilde være. Der bruges her i Landet det uhyre Kvantum af 44 Millioner Potter Brændevin om Aaret. Ja, jeg siger ikke, at de allesammen drikkes op, der anvendes meget Brændevin i Industriens Tjeneste, og jeg vil heller ikke sige, at det er fattigfolk alene, der drikker Brændevin; paa Grund af Vinlavet gaar der meget Brændevin i rige Folk ogsaa ved Middagsfester o. s. v. Men dette Kvantum af 44 Millioner Potter om Aaret er virkelig en uhyre Forbrug for 2 Millioner Menneſter. Lægges man nu 20 Dre til pr. Pot — saavidt jeg veed, er Afgiften for Diebliffet 7 Dre, og efter Lovforslaget vil den blive 10 eller 11, man er ikke ganske enig derom — det vil altsaa sige 5 Dre paa Bæglen, vil det blive 13 eller 14 Millioner Kr. om Aaret. (Th. Nielsen: Men saa drikke vi slet ikke Brændevin!) Ja, skulde det have den folkeopdragende Indflydelse, at der ikke blev drukket saa meget Brændevin, saa vilde vi alle kun have Grund til at være glade, thi vi skulde nok alligevel finde Kilder til at faae Statskassen fyldt. Det er ikke saaledes med disse Kilder, hvorfra Statskassen øser, at de tørres ud, fordi en eller anden af dem lufkes. De forholde sig ligesom Vandhanerne fra et Vandværk; man kan lukke dem en Tidlang, lukker man saa op igjen for dem, flyder Bidraget lige saa kraftig og let som før. Det er det Heldige, at vi her i vort Land have en saadan Mængde af Hjelpekilder, som man endnu ikke har taget til, saa at man slet ikke behøver at være angst for Fremtiden. En Indkomststat have vi f. Ex. ikke benyttet endnu. (Modsigelse). Ja, i Kjøbenhavn, og som temporær have vi havt den, men vi have endnu ikke anvendt den som en virkelig normal Indtægtskilde for Staten. Og skulde det virkelig gaa saaledes, at en forøget Afgift paa Brændevin skulde bevirke, at Brændevinsforbruget gik ned til 20 Millioner Potter om Aaret, saa vilde baade den hvitærede Finanzminister og alle vi Andre være glade derved, thi der var, som sagt, Nok endda at ty til. Men det Haab har jeg ikke. Jeg tror ikke, at en Forbyrdelse af Brændevin med 5 Dre pr. Bægl vil have en væsentlig Indflydelse paa Forbruget; der er andre Faktorer, som i saa

Henseende gjøre sig gjældende. Kan man evne at kjøbe en Bægl Brændevin for 12 Dre, kan man ogsaa evne at lægge de 5 Dre til. Der er neppe Tale om, at det skulde have nogen Indflydelse paa Brændevinsforbruget. Smidlertid er det ogsaa mit Haab, at den stærke Alkoholforbrug her i Landet efterhaanden vil fortage sig, men det vil ske af ganske andre Grunde, nemlig ved at Dylsningen stiger. Og giv Sukker og Kaffe fri, saa skulde De se, hvilken Indflydelse det vil have paa Forbruget af Brændevin. (Modsigelse). Jo, det gjælder absolut; dersom man giver Sukker og Kaffe fri og sætter den fattige Befolkning istand til at nyde disse Ting i større Omfang, skulde de se, at Brændevinsdrikket vil ophøre efter en stor Maalestof. Jeg veed godt, at man baade her og andetsteds paastaar, at Brændevin hos os er en Nødvendighedsartikel paa Grund af Klimaet o. s. v., men jeg vil dog minde om, at da Vega gik rundt om Asiens Nordkyst, blev der ikke drukket et Glas Brændevin ombord; Kaffe var det, man drak. Vi have andre Indtægtskilder, siger jeg, vi have f. Ex. Skovene. Det er blevet gjort gjældende her i dette Thing flere Gange, at Skovene ikke ere beskattede, som de burde være. Vi have Arveafgiften. I Afgift af Arv betales der ikke Mere end 1 Million Kr. om Aaret. Vilde der være noget Uretfærdigt i at beskattede Arv efter en lang Tid høiere Maalestof? Jeg kan ikke se det, aldeles ikke. Individet har ingen Ret til Fornæmme udover sin Død, det er Noget, hvort man maa give Socialdemokraterne Ret. Arv er en Tilfældighed og en Uretfærdighed ligeoverfor den øvrige Befolkning, der ikke faar den; men denne Uretfærdighed udjævnes ved en høi Arveafgift. Brede Medlemmer vide, at der allerede lægges en høi Arveafgift paa Udarvingers Arv, lader os ogsaa lægge den paa Livsarvingernes. Kort sagt, man behøver ikke at være bange for Ressourcer. Altsaa, naar jeg skulde præcisere mit Standpunkt i Sagen, saaledes som jeg tror, at den praktisk kan gennemføres, vil jeg sige, at jeg vil stille mig paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber). Man maa tage 3 Millioner bort, nemlig det, der sparer til Krigsstaten, og for det skal der ikke gives Statskassen nogen Kompensation, saa faar man at se, hvor man skal tage dem bort. For de øvrige Toldnedsettelse, der foreslaas, de være nu saa eller mange, paa betydelige eller ubetydelige Poster, skal man derimod sørge for, at der gives en virkelig Erstatning og ikke saaledes, som f. Ex. Olfatten efter min Mening vil blive, en Skinerstatning, og